

på samme måde som i prisstoploven fra oktober 1970 fundet det nødvendigt at afskære adgangen til at indanke monopoltilsynets afgørelser efter § 4, stk. 2, 2. pkt., for monopolankenævnet, jfr. forslagets § 7, 2. pkt.

Der vil ikke, bortset fra de meget begrænsede undtagelser i stk. 4, kunne gives individuelle dispensationer til forhøjelse af priser. Da forslagets bestemmelser om prisstop imidlertid er helt generelle, og således vil komme til at omfatte en række salgsformer og erhvervsområder, som ikke hidtil har været omfattet af prislovgivningen og ikke i praksis vil kunne indpasses i en sådan lovgivning, er det fundet nødvendigt at give monopoltilsynet bemyndigelse til at give generelle dispensationer for vare- eller erhvervsområder. Der er herved eksempelvis tænkt på auktionssalg af varer, der normalt sælges ved auktion, tilbudsgivning ved licitation, visse former for medlemskontingenter, bankers og sparekassers renteberegning, samt præmier for visse former for forsikring.

I stk. 4 er endvidere fastsat, at der skal kunne gives dispensationer fra prisstoppet i tilfælde, hvor landets forsyning med vigtige varer vil bringes i fare ved en fastholdelse af prisstoppet.

Monopoltilsynets afgørelser med hensyn til generelle dispensationer vil blive offentliggjort i Statstidende og i Meddelelser fra Monopoltilsynet.

Til § 5.

Bestemmelsen i stk. 1 er sammenfaldende med bestemmelsen i pris- og avancelovens § 8, stk. 1. Det forudsættes derfor, at der ikke skal ske ny anmeldelse i tilfælde, hvor de pågældende priser og avancer er anmeldt i henhold til denne lov, ligesom tidligere givne dispensationer opretholdes.

Der foreslås nu indført et forbud mod forhøjelse af vejledende priser udover de forhøjelser, som kan begrundes efter bestemmelsen i forslagets § 1, stk. 2. Dette forbud er motiveret med ønsket om at forhindre, at sådanne vejledende priser skal tilskynde de senere led i omsætningen til at tage højere priser end tilladt efter forslaget.

I tilfælde, hvor monopoltilsynet har givet dis-

pensation efter § 4, stk. 3, eller § 4, stk. 4, vil en heraf følgende forhøjelse kunne indkalkuleres i de vejledende priser.

Til § 6.

Det foreslås, at loven ligesom monopolloven og den hidtidige prislovgivning ikke kommer til at omfatte løn- og arbejdsforhold.

Bestemmelsen i stk. 2 betyder, at kun sådanne priser, der som led i en EF-markedsordning er knyttet direkte til eksportvilkårene for vedkommende vare, falder udenfor prisstoppet. Dette gælder først og fremmest visse landbrugsvarer. Også kul og stål, hvis priser reguleres gennem EKSF-traktaten, er undtaget.

Til § 10.

Lovens gyldighedsperiode foreslås begrænset til 1. marts 1974, og i perioden fra lovens ikrafttræden indtil denne dato foreslås en række bestemmelser i pris- og avanceloven sat ud af kraft. Det drejer sig om denne lovs bestemmelser om offentlige myndigheders prisfastsættelse (§ 4), om kalkulationsregler for vareomsætningen (§ 5) og om visse bestemmelser, hvis principper er medtaget i lovforslaget (§§ 8 og 11). Ved lovens bortfald den 1. marts 1974 genoplives samtlige de nævnte bestemmelser i pris- og avanceloven.

Der er derimod ikke stillet forslag om, at pris- og avancelovens § 6 sættes ud af kraft, idet det er fundet hensigtsmæssigt at give monopoltilsynet mulighed for også i prisstopperioden at gribe ind f. eks. ved fastsættelse af højestepriser. Fastsættelse af højestepriser vil kunne anvendes i tilfælde, hvor særlige forhold medfører, at den pris, som kan tages efter prisstopbestemmelserne, er urimelig, men vil også i nogle tilfælde kunne give en mere fleksibel og simpel administration. I konsekvens heraf må også pris- og avancelovens § 7 opretholdes.

Pris- og avancelovens bestemmelser om monopoltilsynets indseende med priser samt om mærkning og skiltning m. v. vil komme til at gælde sideløbende med prisstoploven.